

Дорогі колеги, наша молодь і наше майбутнє!

119 раз у аудиторії нашої альма-матер прийдуть студенти – за знаннями, професією, за здійсненням своїх мрій. І ми, всі разом – викладачі, науковці, лаборанти, інженери, будемо виконувати високу місію університету – навчати, виховувати, досліджувати, творити майбутнє України! Багато хто з Вас, як і я, є вихідцями з нашого університету. І це подвійна відповідальність за нашу місію і покликання!

Другий рік поспіль ректорат, порадившись і з вченою радою, проводить спеціальні семінари для молодих науково-педагогічних працівників. Ми поділимось із Вами знаннями, досвідом, вмінням і компетентностями. Сьогодні – це перший етап такої діяльності. В кінці вересня на початку жовтня – другий, а після закінчення семестру – ще одна зустріч. Перекоаний, що потреба в спілкуванні, необхідності «тертя думок» завжди існує. Завдання – якомога краще і корисніше реалізувати цей процес. Я знаю, що Ви знайомі із нашою програмою, вона була оприлюднена на вузівському сайті, а нині ви її бачите на екрані.

Прошу Вас бути активними, ставити різні питання, дошукуватись до дрібниць, до істини, пропонувати, дискутувати...

В чому специфіка роботи педагога вищої школи? Чим наша праця відрізняється від інших, у тому числі і від учителя в школі?

По-перше, ми не тільки навчаємо, тобто транслюємо «старі» знання, а ще їх, разом із студентством, створюємо! Ми – дослідницький університет і в цьому наша відмінність від коледжу, школи, простого вузу.

По-друге, ми здійснюємо велику справу формування громадянської, патріотичної нації у студента. Ми виховуємо молодь, ми є прикладом для юнаків і дівчат.

По-третє, ми не тільки якісно навчаємо, досліджуємо, виховуємо, а ще і знайомимо студентів із новими технологіями, сучасною практикою.

І, нарешті, ми маємо справу з найскладнішим, неоціненим, найдорожчим, що є в житті – з Людиною. Від нашої діяльності, співпраці із суспільством, виробництвом, залежить майбутнє молодих людей, а отже і всієї країни. Часто-густо кінцевий результат нашої педагогічної праці можемо побачити не сьогодні, не завтра, а з роками! Дивіться – 150 тисяч наших випускників уславили країну, серед них – і герої-орденоносці, і бізнесмени, і урядовці, і вчені, а головне – патріоти, громадяни своєї країни.

Не випадково сьогодні 1/3 ВВП України, а це більше 600 млрд грн. – це вклад аграрного сектора в економічну міць держави.

Звідси – велика відповідальність колишнього викладача за майбутнє країни і нашого Університету. Рішенням вченої ради ми започаткували в колективі велику роботу по створенню Музею сільського господарства України, хліборобської справи країни, а відтак - і нашого університету. Ми Вам, першим в колективі, сьогодні презентуємо книгу «Вони прославили університет (Алея слави університету)». Там коротка історія вишу, нашої альма-матер, наведено біографії наших славних предтеч, приведено сьогоднішні здобутки. В історії є місце і для Вас – творіть, працюйте, здобуйте!

Тепер по програмі. Зупинимось на кількох аспектах нашого розвою. Місце і роль НУБіП України в освіті, поточним і перспективним завданням, які стоять перед колективом. Завершу – звершенням до особливостей нашої професії, до вимог самого життя, до професії Викладача, Вченого.

Вік глобалізації, епоха змін привели до того, що світ миттєво перейшов від використання енергії води і пару, електрики, атомної енергії до інформаційних технологій. Не встигла Україна перейти від аграрно-індустріального способу виробництва до сучасного інформаційного

суспільства, а в світі вже проголосили про **четверту промислову революцію**, яка поєднала інформаційні технології із біотехнологіями, знаменувала перехід від інтернету, який поширює знання, інформацію до інтернету речей і т.д.

На перше місце нині виходять не ті сили, у кого є капітал, а починається конкуренція, битва за таланти. Як від цих заяв перейти до конкретної справи? Як зреалізувати все, про що ми з Вами говоримо, який курс мусить обрати університет?

Ми затвердили Програму розвитку «Голосіївська ініціатива - 2020», ви бачите її структуру, а з нею можна ознайомитись на сайті.

І на **завершення**. Про особливості професії говорив на початку. Нині скажу про таке.

Перше, над чим би я зосередився на Вашому місці – це **процес формування професійних знань**. У Василя Олександровича Сухомлинського запитали. Яке співвідношення знань вчителя і учня може бути. Він відповів 10: 1 – це перші роки, через 20-30 років – це 30:1, 40:1 і навіть 50:1!

Звичайно виш – не школа! Але коли Ви не вибудуєте систему оновлення знань, постійного їх поновлення – нічого у Вас не вийде!

Ми маємо бібліотеку із 1,2 млн примірників книг, є інтернет, є інші джерела. Час вимагає знання іноземної мови. Порядок присвоєння вчених звань, наукових ступенів потребує міжнародних стажувань. Щорічно до 200 викладачів відвідує іноземні університети, ми уклали 150 міжнародних договорів про співпрацю. У нас нині йде війна, ми не можемо оплачувати відрядження, але через систему грантів, проектів цей процес рухається! Ми поновимо систему наставництва, пропонуємо закріпити за молодими викладачами досвідчених колег. Надіємося, що це допоможе Вам успішно пройти складний період адаптації, становлення.

Наступне. Ми нині створюємо систему науково-виробничих центрів, де молоді викладачі, аспіранти, магістри могли б пройти успішно практичну підготовку, ознайомитися і вивчити нові технології, нову техніку нові методи виробництва.

Про **науково-дослідницьку роботу**. Про її значення не кажу. Про її організацію розповість начальний науково-дослідної частини Віталій Отченашко.

Зупинюсь на **необхідності самоосвіти, психолого-педагогічного навчання**.

Прошу прочитати К.Д. Ушинського, В.О.Сухомлинського, сучасних дидактів. Особливо, хто читав, «Сто порад учителям». Не буду переповідати, але наведу кілька цитат.

Про соціальний аспект. Турбота про наших студентів і науково-педагогічних працівників – один із пріоритетів ректорату. Ми надзвичайними зусиллями утримуємо рівень заробітної плати на одному із перших місць в Україні, м. Києві. Попереду Київський національний університет, але у них приблизно 50 – 60 % контрактників.

Ми не допустили скорочення НПП, заробітна плата у нас більша на 30% з першого дня і може підвищуватись до 200% за рейтинговою системою. Ми погасили майже 2 млн грн. боргів НДГ, нині до 5 млн.грн. (із НДГ) на дефіцит заробітної плати і комунальні послуги! Урожай зернових майже 60 ц/ га, силосу 450 ц/га! Очікуємо урожайність кукурудзи на зерно приблизно 100 ц/га, соняшнику близько 35 ц/га. Плануємо відродити навчальний корпус №3 – до кінця року освоїти 22 млн. грн.! Де буде актова зала на 700 місць, 250 місць – малий зал, 4 кафедри, один факультет! Ліквідуємо навчання в другу зміну.

Поставлено завдання їдальні до 30 % здешевити вартість харчування, але зберегти при цьому якість!

Ремонтуємо гуртожитки, проведена робота на 26 млн грн. МТБ університету постійно покращується, прикладом цього є відкриті лабораторії Заводу «Червона зірка», «КУН», «Укравіт».

Потрібно вирішувати проблему із житлом для молодих викладачів! Проводиться робота по будівництву будинку із здешевленням на 30-40 %. Кредити будемо ініціювати саме для молоді. Проте в країні війна і це зробити не просто.